

EL BATLLE DE TARAZONA SEMPRE TALLA EL BACALLA

La notícia del diari és senzilla: el senyor Jesús Tomás Sueco ha decidit prohibir al seu poble la venda de la revista ANDALAN puix comentava la situació de Tarazona en tres articles. El primer servidor dels interessos públics, com ens ensenyaven a les classes de la «Formación del Espíritu Nacional», fa la seva llei, vara dura i que no li vagin amb raons. Hom pot arribar a creure que el dipòsit legal, la censura prèvia, el silenci administratiu afirmatiu del M.I.T., són contes per a infants davant el set ciències del batlle que mana i disposa com al Retaule del Flautista. Pocs diaris han fet les fortes frases que un editorial de «La Vanguardia» dedicava a l'afer. El redactor opinava que l'espectacle és un precedent i que cal una rectificació. També comentava com d'ençà la fita, qualsevol batlle pot fer la seva llei a la demarcació que té encarregada i a qui no li agradi que s'hi posi fulles. Així, doncs, cales mesures i aviat, envers aquest batlle que d'altra banda va a ser una mica toca-campanes car ha escampat el nom del seu poble i els problemes que té als quatre vents mentre que si hagués fet l'enze ara ni se'n parlaria de Tarazona i el seu batlle.

Qui no sap aguantar la crítica que n'apregui, car per alguna cosa ha de donar exemple car si bé el nostre país està a les beceroles en aquest aspecte, cal guanyar en poc temps els anys de migdiada que hem passat. Només cal donar una ullada a la premsa europea, vull dir dels pirineus enllà per veure com els regidors, batlles, ministres, diputats, secretaris, etc., són denunciats i criticats sense que cap d'ells esvaloti amb la vara municipal el galliner, carta de rèplica, allò de la força de la raó i tots tan contents que per alguna cosa estem civilitzats.

Amb tot estic agraït al batlle de Tarazona, la seva acció m'ha permès fer un article que pot acabar de la següent manera: Tots aquests «shows» passen perquè els batlles són de dit i no d'urna. Si el senyor Tomás Sueco anés recolzat per un grapat de vots de conciutadans s'hi hagués pensat dues o tres vegades abans de fer aquesta mesura inquisitorial. I la pregunta ve sola: ¿Fins quan caldrà suportar batlles incompetents? ¿Fins quan el poble no tindrà dret a opinar? ¿Fins quan les eleccions de batlles seran fetes a dit? I com diu «Hermano Lobo»: «El año que viene, si Dios quiere».

JOSEP M. FIGUERES